

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย อันได้แก่ จัดการศึกษา วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องทำงานร่วมกันหลายฝ่าย ฉะนั้นเพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ สามารถ ประสานงานกับทุกฝ่าย และปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงสมควรให้มีข้อบังคับ ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไว้เป็นประมวลความประพฤติเพื่อ รักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือน อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติ เป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยอนุมติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ พลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
“ข้าราชการ”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
“ผู้บังคับบัญชา”	หมายความว่า	อธิการบดี หรือตำแหน่งอื่นตามที่พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด

ข้อ ๔ จรรยาบรรณต่อตนเอง และหน่วยงานสำหรับข้าราชการ มีดังนี้

(๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จรรยา วัฒนธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

(๒) พึงมีเจตคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีความสามารถ และทักษะในการทำงาน รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๓) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๔) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

(๕) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

(๖) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๗) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย อย่างประหยัด คุ่มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลือง เชี่ยวชาญจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน มีดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครอง ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) พึงปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) พึงให้ความร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๖) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ว่าจะเปิดเผยโดยวิธีคัดลอกหรือเลียนแบบโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๖/

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม มีดังนี้

- (๑) พึงให้บริการต่อผู้มาติดต่องานอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเสมอภาค มีความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน
- (๒) พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๓) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่องาน
- (๔) พึงใช้เสรีภาพทางวิชาการโดยสุจริต
- (๕) พึงแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเพื่อความเชื่อถือของศิษย์และบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนและพนักงานในมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้เล็กน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนเอง
- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความคิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๘ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ตามข้อ ๔ (๓) ข้อ ๕ (๖) และข้อ ๗ ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การประพฤติผิดจรรยาบรรณใด มิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี หากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาราชการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์เกษม จันทร์แก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์